

هو الأبهى - الهى اناجیک فی خفیات سرى و هوية...

حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسی

۲۹۱

هو الأبهى

الهی الهی اناجیک فی خفیات سرى و هوية قلبی و بلسانی فی جنح اللیالی متضرعاً الیک متذلاً بباب احدیتک ان تُخض بعدک المتصاعد الیک فی بحار رحمتک و تشرق علیه بانوار مغفرتک و تفيض علیه بسحاب موهبتک ای ربّ انه عبد آمن بک و آیاتک و صدق بکلماتک و بعث فی یومک و خدم احبائک و انفق فی سبیلک و توکل علیک و اشاع ذکرک و اذاع صیتک و قام بكلّ القوی علی عبودیة احبّاء الله فاغفر له ذنوبه و أستر عیوبه أجره فی جوار رحمتک الکبری و اسکره من رحیتک المحتوم الفائض من كأس دهاق من معرفة الله.*** ای ربّ ادخله فی ملکوتک الاعلی و انظره بلحظات عین عنایتک الکبری و ظلل علیه سدرتک المنتهی و اسمعه نعمات الورقاء علی شجرة طوبی و وفقه باللقاء فی الافق الابهی انک انت الغفور الرؤوف الرحمان الرحیم.***

ای پروردگار ای آمرزگار این بنده بزرگوار از جام محبتت سرمست بود و از یوم الست می پرست به خدمت احبایت مشغول و به عبودیت آستانت مألوف ذکرش تسبیح و تقدیس بود و وردش ترتیل و تهلیل به جان جانفشانی نمود تا آن که به کامرانی رسید شب و روز دمی نیاسود و راحتی نمود بلکه هر دم همدم خدمات بود و هر نفس همنفس دوستانت بسا شبها که با چشم گریان و قلبی بریان ناله و فغان نمود و از فرقت حضرت احدیتت سوزان و گریان بود تا آن که از این عالم فانی به آن جهان جاودانی شتافت و در جوار رحمت کبری منزل و مأوی جست.*** پروردگار تو مهربانی و تو ملجأ هر بی سر و سامان این بنده دیرین را قرین حضور فرما

ORIGINAL

AUDIO

و از شهد و شکر لقا کامش شیرین فرما در ظلّ شجره وحدانیت مأوی ده و از کوشربقا در محفل لقا سیراب کن
تویی مهربان و تویی غافر ذنوب هر ناتوان و تویی آمرزنده گناهکاران**. ع ع**

